же пристрашнѣ бывъ игоуменъ и вси соущїи съ нїм, ꙗко ѡблакъ свѣта осїа ихъ, и въси въ оумиленїи пришѣше припадахоу къ любовїю и топлїими слъзами обливающе себѣ, поклаꙗющесе чтномоу гробоу и прѣстъ ѿ него своима роукама въземлюще и съ слъзами мѣшающе, дѡтохвалнїе пѣнїи бви въсилающе и еговоу ꙋгодникоу, свѣтлїе венце плетоуще въпїюще и глюще: радоуи се поустинное въспитѣнїе, радоуи се инокѡ бжтвное оудобрѣнїе, радоуи се похвало прпобнимъ, радоуи се свѣтило незаходимааго слнца, радоуи се болѣщїм врачю и нищїм обогатителю, радоуи се иже въ бѣда скорїи помощниче, радоуи се ꙗко ѿ запа къ въстокѡ прѣтекль еси на просвѣщенїе дша нашїм, радоуи се, ꙗко горы и врътпи Ѳсоговскые бразумїа исплъниль еси, поустыню гра сьтвориль еси, радоуи се члкѡ спсителю и бесѡ прогонителю, радоуи се ꙗко въстекль еси къ вѣчнїм обытелїе и вышнаго Іеросолима достигль еси и аґелскїе чины оудывиль еси, радоуи се млтвьниче и ходатаи къ боу ѡ въсѣх рабехъ своихъ, радоуи се ꙗко вьса сѹща несоуща вьмѣниль еси и гыбноущїм негыбноуща измѣниль еси своимъ вышеѣтвнїими троудыи, радоуите се вьсе окртнїе страны ба похвалꙗюще таковаго на свѣтилника даршавшаго, радоуи се нбнїи чл҃че и земльнїи аґ҃ле Іѡакуме прѣвогате. Кыи оумъ чл҃чь по дѡстоꙗнїю въсхвалити те мѡжѣ или кїе пѣсни въспѣти твоемоу прѣпѡбїю. Нъ ѡ прпбнѣ ѡ҃че не ѡскоудеи мле се о рабѣх своихъ, ꙗко да и мы грѣшьни прѣшѣше маловрѣменною соуетоу вѣка сего, тепла млтвьника те обрѣщем въ днь соуднїи оу вьсѣ влкы и ба. Таковїе дѡстохвалнїе нагровнїе похвали въспѣше братїа съ игоуменѡ прпобномоу, по ꙗвленїе же чтнааго гроба црькве съвръшеннѣки бывши, съ братїами игоумени (sic) слоужааше бжтвнѣки црькви въ славоу и похвалоу прпобномоу ѡцоу.

Малоу же времени минѹвшоу прїиде стыи къ игоуменѹ въ сьне. и гла емѹ: съ вьсакїм потьщанїем дѡить ти изѣты мѡщи мое ѿ гроба, понѣже прѣ велїм мракѡ прѣжде осмїлѣ прѣставленїе мое бы И гла игоумень къ стмоу: гй мой вьсакы потьщанїе хотѣл' бы съвръшити тобою повѣлѣна, нъ обаче страхѡ съдръжїм есь и не смѣю дръзноути на таковое дѣло ѿ члкъ окртнїй, паче же ѿ кнѣзь местны, нъ аще повелить твоа свѣтлѡсть призвати ихъ, ꙗко съ нїм вьзме стое и нетлѣнное твое тѣлѡ. И гла емоу стыи: